

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

25 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΑΡΙΘ. 22

ΕΠΙ ΤΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

“Οσοι και ἐπιτροχάδην ἀπλῶς ἀνέγνωσαν τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» δημοσιευθὲν Ὑπόμνημα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον, ἐν Συνόδῳ αὐτῆς ἀποφασισθὲν καὶ ὑπογραφέν, ἐπεδόθη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἔμειναν κυριολεκτικῶς κατάπληκτοι πρὸ τῆς συστηματικῆς ἀδικίας, τὴν ὁποίαν ἀνέκαθεν ἤσκει καὶ ὀλογὸν χειροτέραν ἐπιδεικνύει τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν του. Καὶ ἀπορεῖ τις τί πρότερον νὰ θαυμάσῃ: τὴν ἀγνωμοσύνην καὶ τὴν ἀστοργίαν πρὸς τὴν σώσασαν Μητέρα Ἐκκλησίαν, τὴν ἀντινομίαν καὶ ἀσυνέπειαν ἐν τῇ πρὸς αὐτὴν συμπεριφορᾷ, τὴν περιφρόνησιν καὶ τὸν ἐξευτελισμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον τὴν ἐκθέτει ἀπέναντι τῶν ξένων, ἢ τὴν καὶ ἀπὸ ἐσωτερικῆς καὶ ἀπὸ ἐξωτερικῆς ἀπόψεως ἀντεθνικὴν αὐτόχρημα διαγωγὴν.

“Ὅτι τὴν σωτηρίαν του τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν θρησκευτικὴν τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ὀφείλει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του, εἶνε ἱστορικὸν γεγονός ἀδιάσειστον. Ἐὰν ἡ Ἐκκλησία μας δὲν ἔσωζε τὴν θρησκείαν μας καὶ τὴν γλῶσσάν μας, σήμερον θὰ εἴμεθα Τούρκοι. Εἰς τὰς ρίζας τοῦ δένδρου τῆς σωτηρίας τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας κεῖνται ἀφθονα τὰ ὀστᾶ τῶν ἐθνομαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, εἰς δὲ τὸ αἷμα τῶν λειτουργῶν της δὲν εἶναι πάντως τὸ τελευταῖον, τὸ ὁποῖον ἔχυσεν ὁ προχθὲς μόλις κατασπαρχθὲς ἱεράρχης τῆς Σμύρνης καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς.

Λόγοι λοιπὸν βεβαίως εὐγνωμοσύνης καὶ στοργῆς πρὸς τὴν σώτειραν Μητέρα. ἀλλὰ καὶ λόγοι ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ἀγίαν τῶν Πατέρων θρησκείαν καὶ ζηλοτύπου διαφιλίσεως τῆς ὀρθοδόξου παρακαταθήκης ἐκίνησαν τοὺς συντάκτας τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ Συντάγματος νὰ κηρύξωσι διὰ τῶν πρώτων τοῦ ἄρθρου ὡς ἐπίσημον καὶ κρατοῦσαν θρησκείαν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας τὴν θρησκείαν τὴν ὀρθόδοξον, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σέβεται καὶ τηρῇ αὕτη — ἡ Πολιτεία — ἀπαρασαλεύτως τοὺς διέποντας τὴν Ὄρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἱεροῦς κανόνας. Εἶνε λοιπὸν νόμος συνταγματικὸς, νόμος θεμελιώδης τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτος ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν του καὶ τὴν ἱεράν αὐτῆς νομολογίαν.

Ἄλλὰ, κατὰ παραδοξότατον τρόπον, ἡ συνεχὴς διαγωγὴ τῶν Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε καὶ εἶνε τοιαύτη, ὥστε οἱ τυχὸν ἀγνοῦντες τὰς περὶ αὐτῆς κειμένας συνταγματικὰς διατάξεις νὰ ὑπολαμβάνουν ὅτι ἐν τῷ Συντάγματι τῷ Ἑλληνικῷ, εἶνε ἀπὸ καταβολῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας τεθεσπισμέναι ἢ περιφρόνησις πρὸς τὴν ἐν τῷ Ἑλλην. Κράτει εὐρεθεῖσαν Ὄρθόδοξον Ἐκκλησίαν, εἰς ἣν ἀνήκουν τὰ ἐνεσθῆκοντα ἐννέα ἑκατοστὰ τῶν Ἑλλήνων, ὁ ἐξευτελισμὸς της διὰ τῆς ἐπιδεικνυομένης πρὸς αὐτὴν ἀμελείας καὶ ἀδιαφορίας, ἡ ἀπογύμνωσις αὐτῆς ἀπὸ πάσης ἀκινήτου, ἀλλὰ καὶ κινητῆς ἔτι, περιουσίας, καὶ, συλλήβδην, ἡ θέσις αὐτῆς ἐκτὸς παντὸς νόμου, ἐκτὸς καὶ αὐτοῦ τοῦ περὶ τῶν κοινῶν Σωματείων νόμου, καθ' ὅσον ἕκαστον Σωματεῖον ἀπολαύει δικαιωμάτων περιουσιακῶν καὶ

ἄλλων, τὰ ὅποια δὲν ἀναγνωρίζονται εἰς τὸ μέγιστον καὶ ἱερώτατον τῶν Ἑλληνικῶν Σωματείων.

Καὶ εἰς ἄλλα κράτη ἐδημεύθησαν περιουσίαι ἐκκλησιαστικά· ἀλλὰ παραπέμπομεν τοὺς ἀρμοδίους εἰς τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἔχουν τὰ κράτη ταῦτα ἀνειλημμένας ἀπέναντι τῆς ἐθνικῆς Ἐκκλησίας των. Ὅχι μόνον ὀλόκληρος ὁ Κληρος μισθοδοτεῖται ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ δὴ γενναιότατα, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἱερατικά Σεμινάρια συντηροῦνται ὑπὸ τοῦ Κράτους, λειτουργοῦντα προνοία καὶ δαπάναις αὐτοῦ, ἐπὶ πλέον δὲ δαπάναις κρατικαῖς λειτουργοῦσιν οἰκοτροφεία διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογίας, οἱ ὅποιοι—ἀπαξάπαντες—ἐνδικοιτῶμενοι ἐν αὐτοῖς, εὐρίσκουν δωρεάν καὶ στέγην καὶ τροφήν καὶ βιβλιοθήκας. Τὸ Κράτος, θεωρῶν ἰδίαν ἑαυτοῦ ἀξιοπρέπειαν τὴν ἀξιοπρεπῆ ἐμφάνισιν τῆς Ἐκκλησίας, ὅχι μόνον ἀφῆκεν εἰς αὐτὴν τὰ μοναστήρια, μοναστήρια πλουσιώτατα καὶ εὐπρεπέστατα, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ λογιζέται τιμὴν ἐθνικὴν τὴν ἐξύψωσιν τῶν λειτουργῶν της.

Παρ' ἡμῖν ἡ ἐθνικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, δηλαδὴ ἡ Ἐκκλησία τῆς μεγίστης πλειονότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐτέθη ἐν μοίρᾳ Καρὸς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἐν σχέσει πρὸς οἰανδήποτε ἄλλην ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Πολιτείᾳ Ἐκκλησίαν ἢ θρησκευτικὴν ὀργανῶσιν. Ἡ, κυριολεκτικώτερον, ἐτέθη ἐκτὸς νόμου, ἐκτὸς τοῦ Συντάγματος. Ἡ περιουσία της διαρπάζεται κατὰ τὸν ἀντισυνταγματικώτερον τρόπον. Κυριολεκτικῶς καταληστεύεται. Διότι ὡς ληστεία βεβαίως δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὁ ἀπαρδαειγμάτιστος σφετερισμὸς τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ὑπ' ἀνδρῶν εὐπόρων, ἐπὶ αἰσχροκερδεῖ αὐτῶν μεταπωλήσει. Ἄλλ' ἐπὶ πλέον τὰ οὕτω διαρπαζόμενα κτήματα περιέρχονται εἰς χεῖρας λειτουργῶν ξένων θρησκευμάτων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιτρέπεται καὶ σχολείων καὶ μονῶν ἀνέγερσις ἐπὶ θρησκευ-

τικῇ ἀντιπολιτεύσει κατὰ τῆς δῆθεν εὐνοουμένης θρησκείας τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κράτους, καθ' ὃν χρόνον διαλύονται αἱ μοναὶ τῆς τελειότητας καὶ ἀφαιροῦνται παρ' αὐτῆς τὰ μέσα ὅπως φροντίση περὶ ἱερατικῶν σχολῶν διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν λειτουργῶν της.

Ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ τραγελαφικὴ αὕτη κατάστασις καὶ εἰς τὸν λαὸν ἀποβαίνει ἐπιβλαβεστάτη, καὶ παριστᾷ ἡμᾶς καὶ ἀναξιοπρεπεῖς καὶ γελοίους εἰς τοὺς γείτονας ἡμῶν ἐν τῇ Βαλκανικῇ. Εἰς ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία ἤρχισε νὰ δεικνύη ποιὰν τινα δραστηριότητα πρὸς βελτίωσιν συστηματικὴν τῶν καθ' ἑαυτὴν, διὰ τὴν ἀνόρθωσιν καὶ ἀναδιοργάνωσιν τοῦ κλήρου καὶ τὴν συστηματοποίησιν τῆς κοινωνικῆς αὐτοῦ δράσεως, ἔρχεται τὸ Κράτος νὰ δέσῃ τὰς χεῖράς της καὶ τοὺς πόδας καὶ νὰ τὴν στερήσῃ ὅλων τῶν μέσων τῆς προόδου της. Ἐνῶ ἀκριβῶς τούναντιον θὰ ἔπρεπε σήμερον νὰ συμβῆ. Ἡ Ἑλληνικὴ δηλαδὴ Πολιτεία, βλέπουσα τὸ Οἰκουμηνικὸν Πατριαρχεῖον ἠτονημένον, τὰ ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Αἰγύπτῳ ὀρθόδοξα Πατριαρχεῖα εἰς ἣν διατελοῦσι σήμερον κατάστασιν, καὶ ὅτι ἡ πολυαριθμοτέρα Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία εἶνε ἢ τῆς Ἑλλάδος, κεκλημένη, ὡς ἐκ τούτου, νὰ ἐπιδείξῃ δραστικὴν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ἐποχῆς, ὅχι μόνον ἐσωτερικὴν, ἀλλὰ καὶ ἐξωτερικὴν, ἢ Ἑλληνικὴν, λέγομεν, Πολιτεία διὰ τούτους τοὺς σοβαροὺς λόγους θὰ ἔπρεπε νὰ καταστήσῃ ἰδικόν της μέλημα τὸν τρόπον, καθ' ὃν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνισχυθῇ ἢ μόνη σήμερον μεγάλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλληνικῆς ὀρθοδοξίας.

Γ. Π.

ἩΘΙΚΟΠΟΙΕΙ Ἡ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ;

5. Πολέμοι τῆς ἀγωγῆς.

Ἵπάρχουν λοιπὸν παραδόξως ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι διαμφισβητοῦν τὸ κύρος τῆς διδασκαλίας πρὸς καλοτέρους τῶν ἀνθρώπων. Τοῦτο μόνον ἠδύνατο νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ τινα εἰς στιγμὸς παραζάλης, ὅποτε τὸ λογικὸν του δὲν θὰ ἐλειτούργει ὀρθῶς. Ἵπὸ διαφόρους δηλ. μορφὰς λέγεται καὶ ὑποστηρίζεται, μάλιστα ὑπὸ λογίων, κατὰ

τά άλλα χρηστών, ότι είναι αδύνατος ή ήθικοποίησι των ανθρώπων. «Η κακία, λέγουσιν, είναι τοιαύτη, ώστε οὐδείς δύναται νὰ ἀνακέψη τὸν ροῦν τῶν αἰώνων».

Ἴσως νὰ θελήσῃ νὰ ἐρωτήσῃ κανείς ποία εἶναι ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης ἀποσαθρωτικῆς καταστάσεως, πρὸς τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἀπαντήσωμεν. Σήμερον ἡ κοινωνία ἀλματωδῶς προχωρεῖ εἰς τὴν κακίαν, καὶ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν παρατηρεῖται ἰσχυρότερο ὁ ἐκτροχιασμός. Ἐπειδὴ δὲ συνηθίζομεν νὰ θέλωμεν τὴν ἄμεσον διόρθωσιν τῶν πραγμάτων καὶ δὲν τὴν βλέπομεν, ἀπελπίζομεθα καὶ λέγομεν, ὅτι πλέον εἴμεθα ἀδιόρθωτοι. Τοῦτο προδίδει ἑλλειψιν βαθείας γνώσεως τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ὅτι τὰ αὐτὰ, ὑπὸ διαφόρου μορφῆς παρουσιάζονται πάντοτε, καὶ ὅτι ἐραδῆως, ἀλλ' ἀσφαλῶς, ὅταν ἐργαζόμεθα πρὸς καλύτερευσιν τῆς κοινωνίας, θὰ τὴν ἐπιτύχωμεν.

Τοῦτο λοιπὸν εἶνε εἰς λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον πολλοὶ ἀποθαρρύνονται. Ὁ οὐσιωδέστερος ὁμως εἶναι ἡ σοβαρά, πλὴν ὑπουλος, ἐπίδρασις διαφόρων ἀπαισιοδόξων συστημάτων. Ὁ ὀλισμός, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἠθικῶν θεμελιῶν, τὰ ὁποῖα ἐκρήμνισεν, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηριζομένη ἡ κοινωνία θὰ ἠδύνατο νὰ διέλθῃ σχετικὴν εὐτυχίαν, ἐριψὲ καὶ τὰς βολὰς τοῦ καὶ κατὰ τῆς δυνάμεως τῆς διδασκαλίας. Διότι, ἐπίστευσε, ταύτης καταλυομένης, πάντα τὰ κατὰ καὶ εὐγενῆ συγκαταλύονται.

Οὕτως ὁ ἀπαισιοδόξος Γερμανὸς Σοπενχάουερ διεκήρυξεν, ὅτι, εἶναι ἀδύνατος ἡ μεταβολὴ τοῦ χαρακτήρος. Ἡ κακία «εἶναι ἔμφυτος εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅπως τὸ δηλητήριον εἰς τὴν ἔχιδραν. Τὸ νὰ προσπαθῇ δὲ κανείς νὰ διορθώσῃ τὰ ἐλαττώματα τοῦ ἄλλου, εἶναι ὡσάν νὰ προσπαθῇ τὸν μόλωδον νὰ τὸν κάμῃ χρυσόν. Μόνον, λέγει, τὴν διάνοιαν δυνάμεθα νὰ ἀναπτύξωμεν, ὅχι ὁμως καὶ τὴν θέλησιν». «Ὅπως δὲ ὁ ὀλισμός ἐξεμεταλλεύθη τὸν Δαρβινισμόν εἰς τὸ ζήτημα τῆς καταγωγῆς τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου, οὕτω καὶ οἱ ὀλιστοὶ ψυχολόγοι ἐφεῦρον «τὴν κληρονομικότητα» τὸν λεγόμενον «ἀταβισμόν» ἵνα πείσωσιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς διδασκαλίας δὲν δύναται νὰ σωθῇ διότι, ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον, φέρει ἐν ἐκτῷ τὸ σπέρμα τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Τὸ σπέρμα τοῦτο ἐξελίσσεται κατόπιν, καὶ ἐπομένως ἡ ἀνατροφή τίποτε δὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ. Ὅπως ἄλλος ἔχει κλίσιν εἰς τὴν μουσικὴν ἢ τὴν ζωγραφικὴν, ἀναπτύσσει κατόπιν τὴν ἰδιοφυϊάν του, οὕτω συμβαίνει καὶ εἰς τὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτήρος. Ταῦτα διδάσκουσιν ὁ P. Broca, ὁ Galton καὶ ἄλλοι. Τέλος δὲ ὁ ἐγκληματολόγος Ἴταλὸς Λομπρόζο δοξάζει ὅτι «ὁ ἐγκληματίας γεννᾶται» καὶ ὅτι πᾶσα ἀπέπειρα, ἔστω καὶ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας, πρὸς ἠθικοποίησιν, εἶναι

ματαιά». Τὸ δὲ λοιπὸν εἶναι, ὅτι ἀπὸ τῆς διδάγματα ταῦτα ἐμπνευσθέντες διάφοροι μυθιστοριογράφοι καὶ δραματικοὶ ποιηταὶ ἐξελαίκευσαν πλέον τὰς ὀλεθρίας τάτας θεωρίας καὶ νεκρώνουσαν οὕτω εἰς τὸν λαὸν πᾶσαν εὐγενῆ τάσιν πρὸς τὸ καλὸν καὶ μαραίνουσαν πᾶσαν προσπάθειαν τῆς διορθώσεως τοῦ ἐκτοῦ τῶν, τῶν τέκνων τῶν καὶ τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἔρχονται εἰς ἄμεσον σχέσιν πρὸς αὐτοὺς. «Τί νὰ σοῦ κάμω; λέγει, δὲν δύναμαι νὰ πράξω ἄλλως· ἔτσι τὸ ἔχει γραφτὸ ἡ μοῖρά μου». Ἀληθινὰ οὐδείς θὰ ἠλπίζεν ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα, τὸν ἀτοκαλούμενον αἰῶνα τοῦ πολιτισμοῦ(;) θὰ ἐπερίμενε κανείς νὰ κηρύττεται μὲ στόμφον ἡ δόξα εἰς τὸ πεπρωμένον τῶν... Τούρκων. Βεβαίως δὲν εἶναι παρατηρήσεις τοῦ λέγοντος «ὅτι δὲν ἠμνηρῶ ἄλλως νὰ κάμω», ἀλλὰ ἀναμάσεις τεμαχίων ἀνατρεπτικῶν βιβλίων. Καὶ ὄντως ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Ζολᾶ τῷ ἐπιγραφομένῳ «Ὁ ἄνθρωπος κτῆνος» ζωγραφεῖται, ὅτι ὁ ἔγγονος εἶναι διψομανῆς εἰς τὸ αἶμα, διότι ἔχει κληρονομῆσιν τὴν μανίαν πρὸς τὸν φόνον ἀπὸ τὸν πάππον του. Δικαιολογεῖ δὲ μὲ σατανικὴν ὄντως τέχνην ὅτι, ὅσον καὶ ἂν προσπαθῇ ὁ ἔγγονος νὰ ἀποφύγῃ τὸν φόνον, ἐν τούτοις, χωρὶς νὰ θέλῃ, τυφλωμένος ἀπὸ τὴν ὁρμὴν, φονεύσει τὸ πρόσωπον, τὸν ὁποῖον μάλιστα ἰδιαζόντως ἀγαπᾷ. Καὶ ὁ θεωρούμενος περίφημος Ἴψεν ἐν τῷ δράματι τοῦ «Οἱ βροκόλακες» παριστάνει, ὅτι εἰς τὰ τέκνα ἀναπτύσσονται τὰ αὐτὰ αἰσθητά, τὰ ὁποῖα εἶχον καὶ οἱ γονεῖς. Τὰ τοιαῦτα, δυστυχῶς, ἔργα εὐρίσκονται μεταφρασμένα, καὶ δι' αὐτῶν τρέφεται ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἐπιστήμονες καὶ μὴ. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται ψυχολογικῶς τὸ ἀμοιβαῖον ἄσπονδον μῖσος καὶ ἡ δίψα πρὸς τὴν ἀντεκδίκησιν. Πᾶν ἰδεῶδες ἐμαρᾶνθη καὶ ἡ καρδία πρὸς πᾶν ἀγαθὸν σχεδὸν ἐνεκρώθη.

Διὰ τοῦτο καθήκον ἔχομεν πάντες νὰ ἀναλάβωμεν σταυροφορίαν κατὰ τοῦ κακοῦ, καὶ οἱ δυνάμενοι νὰ ἐργασθῶσι πρὸς ἀνακοπὴν τοῦ ὀλονέν ὀγκουμένου ρεύματος τῆς κακίας δὲν πρέπει νὰ παραλίπωσι τὰς ἐνεργείας.

Νομίζομεν δὲ, ὅτι θὰ κατορθωθῇ νὰ περιορισθῇ ἡ κακία καὶ αἱ ἀγαθαὶ ψυχαὶ νὰ περισωθῶσιν ἐκ τοῦ ναυαγίου, ἐὰν τὰ τρία αὐτὰ πραγματοποιηθῶσι: 1) Νὰ ἐξερευθῶσι διάφοροι λόγιοι, ἵνα ἐκδώσωσι βιβλία λαϊκὰ καταπολεμοῦντα τὴν κακίαν καὶ διαδίδοντα τὴν ἀλήθειαν. 2) Νὰ ἀναλάβωσι διάφοροι χριστιανοὶ εὐποροὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτυπώσεως τῶν βιβλίων τούτων. Καὶ 3) ἡ Ἐκκλησία νὰ ἰδρύσῃ γραφεῖον «διαφωτισμοῦ». Ἐῖθε αἱ ταπειναὶ μου αὐταὶ εὐχαὶ νὰ εὐρωσι ταχεῖαν πραγματοποίησιν.

Σ. Γ. Α.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

9	{	Ἀποστ. Κ' Κυρ. ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον... (Γαλ. 1, 11—19)	
	{	Εὐαγγ. Ε' Κυρ. Λουκᾶ: Εἶπεν ὁ Κ. ἄνθρωπος τις ἦν πλούσιος... (Λουκ. 16, 19—31)	Ἦχος Γ'
		Ἐωθινὸν Θ'	
9	{	Ἀποστ. ΚΑ' Κυρ. Ἀδελ. εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦνται ἄνθρωπος... (Γαλ. 2, 16—20)	
	{	Εὐαγγ. Ζ' Κυρ. Λουκᾶ: Τῷ καρπῷ ἐκείνου ἄνθρωπος τις... (Λουκ. 8, 41—56)	Ἦχος Δ'
		Ἐωθινὸν Ι'	
16	{	Ἀποστ. Ἀγ. Ματθαίου, (Α' Κορ. 4, 9—16).	
	{	Εὐαγγ. Ἀγίου Ματθαίου. (Ματθ. 9, 9—13).	
		Ἐωθινὸν ΙΑ'	Ἦχος πλ. Α'
23	{	Ἀποστ. ΚΓ' Κυρ. Ἀδελ. ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν... (Ἐφεσ. 2, 4—10).	
	{	Εὐαγγ. Θ' Κυρ. Εἶπεν ὁ Κ. Ἀνθρώπου τινὸς πλουσιού... Ἐωθινὸν Α'	Ἦχος πλ. Β'
30	{	Ἀποστ. Ἀγίου Ἀνδρέου (Α' Κορ. 4, 9—15).	
	{	Εὐαγγ. Ἀγίου Ἀνδρέου (Ἰωάνν. 1, 35—52).	
		Ἐωθινὸν Β'	Ἦχος Βαρυς

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Η προσέγγις και ἡ ἐπαφή πρὸς τὸν Χριστόν.
(Κυριακὴ Ζ' Λουκᾶ—9 Νοεμβρίου)

«Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα. ἣτις εἰς ἰατροὺς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προσελθοῦσα ὀπισθεν, ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς». (Λουκ. 8, 44).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Θὰ συντελέσῃ ἄρα γε ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς ἀσθενοῦς γυναικὸς νὰ πείσῃ ἡμᾶς πόσον εἶναι ἀπαραίτητον νὰ πλησιάζωμεν πρὸς τὸν Χριστόν; Καὶ εἶναι τόσαι αἱ ἀφορμαί, αἵτινες, κατὰ τὴν σημερινὴν μάλιστα ἐποχὴν, δέον νὰ ὠθήσωσιν ἡμᾶς εἰς τοῦ Χριστοῦ τὰς ἀγκάλας, ὥστε μόλις εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ περὶ αὐτῶν λόγος. Σωρεία ἀσθενειῶν σωματικῶν, πληθὺς ὄση ἀσθενειῶν πνευματικῶν κατατρύχουσιν ἡμᾶς... Ἡ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ἀπομάκρυνσις τῶν πλείστων ἐξ ἡμῶν δὲν εἶναι μυστικόν. Ἄς ἀναζητήσωμεν τὸν τρόπον, δι' οὗ ἡ ἡμετέρα ψυχὴ δύναται νὰ πλησιάσῃ καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι δι' ἡμᾶς ἐξόχως ὠφέλιμον. **ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.**—Α'. Πῶς δυνάμεθα νὰ πλησιάζωμεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν; Β'. Ἀποτελέσματα τῆς πρὸς τὸν Χριστόν ἐπαφῆς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Πῶς δυνάμεθα νὰ πλησιάζωμεν πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

Πλησιάζομεν καὶ ἐρχόμεθα εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Χριστοῦ:

1.—**Ἐν τῇ μελέτῃ τῶν Γραφῶν:** ἡ Π. Διαθήκη προσανατολίζει πρὸς τὸν Χριστόν, ἡ Καινὴ Διαθήκη παρουσιάζει αὐτὸν ἐνώπιον ἡμῶν. Ὁ λόγος του, ἡ

διδασκαλία του, ἡ ζωὴ του ἀκούονται καὶ φαίνονται διὰ μέσου τῶν σελίδων τῶν Γραφῶν. Μελετῶντες τὰς Γραφάς, αἰσθανόμεθα ὁμιλοῦντα ἡμῖν τὸν Χριστόν· ἀνπλαμβανόμεθα αὐτὸν ἀναστρεφόμενον μεθ' ἡμῶν. Διὰ τοῦτο εἶπέ ποτε ὁ Ἰησοῦς: **Ἐρρενεῖτε τὰς Γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν καὶ ἐκεῖνα εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ.** (Ἰωάν. 5, 39). Πόσον ἀπαραίτητος ἡ μελέτη τῶν Γραφῶν!

2.—**Ἐν τῇ προσευχῇ:** Ἐὰν ἐν ταῖς Γραφαῖς ὁμιλῇ ἡμῖν καὶ ἐρχεται εἰς ἐπαφὴν πρὸς ἡμᾶς ὁ Χριστός, ἐν τῇ προσευχῇ ἐρχόμεθα ἡμεῖς εἰς ἐπαφὴν πρὸς αὐτόν καὶ ὁμιλοῦμεν μετ' αὐτοῦ... Διὰ τοῦτο αἱ συνεχεῖς συστάσεις νὰ προσευχόμεθα ἀδιαλείπτως...

Ἐν τῷ Μυστηρίῳ τῆς Μετανοίας: Ἐν αὐτῷ συναντῶμεν τὸν Ἰησοῦν ὡς ἰατρὸν τῶν ἡμετέρων παθῶν... Ὡς ἡ αἰμορροῦσα τοῦ Εὐαγγελίου, σπεύδομεν πρὸς τὸν ἱερέα—Ἐξομολογητήν, ἵνα λάβωμεν τὴν θεραπείαν ἡμῶν. Πόσοι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἱερέως εὐρίσκουσι τὸν θεραπευτὴν αὐτῶν Ἰησοῦν Χριστόν; Ἐχοντες διὰ τοῦτο βεθεῖαν ἐπίγνωσιν τοῦ Μυστηρίου τῆς Μετανοίας, ὀφείλομεν νὰ μὴ ἀμελῶμεν αὐτοῦ: μετὰ ταπεινώσεως καὶ συντριβῆς, μετ' ἀποστροφῆς πρὸς τὴν κακοήθειαν τοῦ κόσμου παρουσιαζόμενοι ἐνώπιον τοῦ Ἐξομολογητοῦ, ὀφείλομεν νὰ ἐμβλέπωμεν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4.—**Ἐν τῇ Θείᾳ Εὐχαριστίᾳ:** Ἐν αὐτῇ, μετὰ γλυκύτητος καὶ ἀγαθωσύνης ἀφάρτου, συγκαταβαίνει ὁ Ἰησοῦς νὰ τὸν πλησιάζωμεν, νὰ τὸν ἐγγίζωμεν... Καὶ τὰ πτωχὰ ἡμῶν σπλάγγνα ἀποβαίνουσι μάλιστα κατασκήνωμα αὐτοῦ... Ὡ θαῦμα θαυμάτων!... Ποῖα σύγκρισις τῆς ἰδικῆς μας εὐτυχίας ταύτης πρὸς τὴν τῆς αἰμορροῦσης; Ποῖα σύγκρισις καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἀναστάσεως τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰακώβου, περὶ ἧς ἀναφέρει τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιον, πρὸς τὸ μέγα εὐεργέτημα τοῦ μεταλαμβάνειν τοῦ αἵματος καὶ σώματος τοῦ Χριστοῦ; Καὶ ὅμως ποῦ εἶναι ἡ ἡμετέρα εὐγνωμοσύνη; Παριστάμεθα δὲ καὶ εὐλαβῶς εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν; καὶ κοινονοῦμεν ἀξίως;

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ Ἀποτελέσματα τῆς προσέγγισης καὶ ἐπαφῆς τοῦ Χριστοῦ.

1.—**Ἐν τῇ μελέτῃ τῶν Γραφῶν:** εὐρίσκομεν τὸν Ἰησοῦν ὁμιλοῦντα περὶ τῶν ἀμεσωτέρων ἡμῶν συμφορόντων.. συμβουλευόντα ἐν εὐλικρινείᾳ, σαφηνεῖα καὶ ἀμεριβείᾳ ἡμᾶς ὡς τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀδελφοὺς αὐτοῦ... ἐνισχύοντα ἡμᾶς ἐν ταῖς δοκιμασίαις ἡμῶν... δίδοντα τὴν προσήκουσαν κατεύθυνσιν ἐν

ταῖς εὐτυχίαις ἡμῶν...ἀποτρέποντα ἀπὸ κακοήθων ἀναγνωσμάτων καὶ θεαμάτων...ζῶντα τὴν τελείαν κατ' ἀνθρώπον ζωὴν...

2.—*Ἐν τῇ προσευχῇ* : ἀνακουφίζει ἡμᾶς καὶ παρηγορεῖ... φωτίζει... ἀνυποῖ τὴν διάνοιαν ὑπὲρ τὰ ἐγκόσμια...κρατύνει τὴν θέλησιν...ἐμπνέει θάρρος καὶ αὐτοπεπολιθῆσιν...τονώνει τὴν ἐλπίδα...

3.—*Ἐν τῷ Μυστηρίῳ τῆς Μετανοίας* : καθαρίζει τὴν ἡμετέραν καρδίαν ἀπὸ τῶν παθῶν...ἐξαγγίζει τὴν διάνοιαν...ἐνισχύει τὸ κατὰ Χριστὸν σκέπτεσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι...ἀποκαθιστᾷ τὴν ὑγίαινουσαν ἐν Χριστῷ ζωὴν...Μὴ λησμονῶμεν τὸ «*Ἴδε ὑγιῆς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε*».

4.—*Διὰ τῆς Θείας Κοινωνίας* συσσωματούμεθα μετὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ...Τίς ἔνωσις καὶ ἐπαφή στενωτέρη;...τὸ σῶμα ἡμῶν ἀποβαίνει νὰ ὀφείλῃ... Ζῆ ἐν ἡμῖν ὁ Χριστός, πλουτίζων ἡμᾶς διὰ παντός εἶδους Χάριτος. Φρικτὸν νὰ τὸ ἀναλογιζώμεθα : πῶς ἢ γλώσσα αὐτῆ, ἥτις ἦπατο τοῦ σώματος καὶ αἷματος τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀκονίζηται κατὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ! Καὶ πῶς, αὐτῆ ἢ καρδία, ἢ χρησιμεύουσα ὡς σκῆνωμα τοῦ Χριστοῦ μας, νὰ καθίσταται ἐσιία παθῶν...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Οὔτε ὁ Ἰάειρος τοῦ Εὐαγγελίου θὰ ἤξιοῦτο ἐκ μέρους τοῦ Χριστοῦ τοῦ μεγάλου εὐεργετήματος νὰ ἀναστηθῇ ἢ θυγάτηρ αὐτοῦ, ἂν μὴ ἤρχετο πρὸς τὸν Χριστόν. Οὔτε ἡ αἰμορροοῦσα θὰ ἐθεραπεύετο, ἂν δὲν ἤρχετο πρὸς τὸν Χριστόν. Πῶς εἶναι δυνατόν, μακρὰν αὐτοῦ διατελοῦντες ἡμεῖς, νὰ ὀρθοποδῶμεν ἐν τῷ βίῳ; Ἀφίνω νὰ λαλήσωσιν εἰς τὴν ψυχὴν ἐκάστου τὰ δύο παραδείγματα τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου...

E. I. K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ *Εἰς ποίας σκέψεις περὶ τῶν τέκνων των ὠθεῖ τὸς γονεῖς ἢ ἐν τῷ καιουροδικίῳ κατ' αὐτὰς διεξαγομένη δίκη ἐπὶ τοῦ τόσον συγελονήσαντος τὴν κοινωνίαν φόνου τοῦ ἐφήβου μιᾶς ἐγκρίτου ἀθηναϊκῆς οἰκογενείας καὶ πόσα διδάγματα ἔχουν ν' ἀντλήσουν περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ ἐπαγρυπνοῦν ἐπὶ τῆς διαγωγῆς των καὶ νὰ παρακολουθοῦν, τὰ διαβήματά των! Οἱ γονεῖς ἀνάγκη νὰ κατανοήσουν ὅτι ἐπωμίζονται τεραστίαν εὐθύνην διὰ τοιαύτην ἢ τοιαύτην διάπλασιν τῶν βλαστῶν των, θὰ κριθῶσι δ' ὡς πραγματικοὶ καὶ ἐνσυνείδητοι δολοφόνου τῶν ἀθῶων ὑπάρξεων, ἐὰν ἀμελοῦν τὴν ἠθικὴν των ἀνατροφήν.*

§§ *Εἰσαγγελεῖς, συνήγοροι, δικασταὶ ὁμιλοῦν ἐπὶ δικαστηρίου κατὰ τὴν δίκην ταύτην περὶ ὀρισμένων ὀρ-*

μῶν τῶν ἐφήβων, ὡς περὶ σωματικῶν «ἀναγκῶν» ἀπαντουσῶν ἄμεσον ἰκανοποίησιν. Δὲν συγχαίρομεν τοὺς κυρίους τούτους διὰ τὴν ἀπτίληψιν τὴν ὁποίαν ἔχουν περὶ τοῦ πράγματος. καὶ θὰ τὸ ἐννοήσουν ἀμέσως, ἐὰν, μεταστρέφοντες τὰ πρόσωπα, ἐρωτηθοῦν ἂν τὰς αὐτὰς ἀντιλήψεις ἔχουν προκειμένου περὶ τῶν ἰδίων των τέκνων. Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου κρατεῖ εἰς τοὺς ἐγκεφάλους τοσαύτη σύγχυσις, ὥστε νὰ λησμονῶνται καὶ τὰ στοιχειωδέστατα καὶ προχειρότατα διδάγματα ὅχι πλέον τῆς ἠθικῆς, ἀλλ' αὐτῆς τῆς ὑγιεινῆς, ἢ ὁποία δὲν χαρακτηρίζει τὰς ὁρμὰς ταύτας ὡς ἀνάγκας σωματικῆς, ἀμέσως ἀπαιτούσας ἰκανοποίησιν.

§§ *Ἄλλ' αἱ ἡμέραι αὐταὶ καὶ ἄλλας θλιβερὰς ἀφορμὰς παρέχουν εἰς τοὺς γονεῖς νὰ ἐπαγρυπνοῦν ἐπὶ τῶν μικρῶν των. Καὶ ἐννοοῦμεν τὸ τρομερὸν ἐν τῷ κινήματογράφῳ δυστύχημα, τοῦ ὁποίου θύματα ὑπῆρξαν τόσα παιδία. Ὁλόκληρον τὴν αἰθουσαν τοῦ σκανδαλωδέστερου τῶν κινήματογράφων ἐπλήρουν σχεδὸν ἀποκλειστικῶς παιδία, ἀπλήστως παρακολοθούντα ἐν γνώσει τῶν γονέων καὶ προστατῶν των τὰς ἀστυνομικὰς ἐκείνας ταινίας, αἱ ὁποῖαι διδάσκουν τοὺς μικροὺς ἐγκεφάλους ὅλας τὰς ἐπιτηδειότητας τῆς ἀπάτης καὶ τῆς κλοπῆς καὶ ἄλλων τυχοδιωκτικῶν κατορθωμάτων. Ἀρὰ γε ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων καὶ ἀλγενοτάτων τούτων πληγμάτων θὰ εὔρεθῶν οἱ σωφρομισθησόμενοι;*

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεδρίασε κατ' ἀπάσας ἀνεξαιρέτως τὰς ἡμέρας τῆς ληξάσης ἐβδομάδος, ἡσυχολήθη δὲ ἐκτός τῶν ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων, περὶ τὸ ζήτημα τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τῆς κοινωνίας καὶ καθόλου περὶ τὸ κοινωνικὸν ζήτημα, λαβοῦσα ὀρισμένας ἀποφάσεις· ὤρισε δέ, πρὸς τοὺς ἄλλοις, ὅπως εἰς εἰδικὴν Ἐπιτροπείαν ἐξ Ἀρχιερέων, καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἄλλων εἰδικῶν προσώπων καταρτισθείσαν, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἀνατεθῇ ἡ μελέτη καὶ διοργάνωσις τῆς κοινωνικῆς δράσεως τῆς Ἐκκλησίας.

—*Διὰ Διαταγμάτων ὑπὸ χρον. 10 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐπεκτείνεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ περὶ Κυριακῆς ἀναπαύσεως Νόμου εἰς τὴν πόλιν Ἐδέσσης καὶ τὴν κοινότητα Γαλατίστης, τῶν δὲ κουρείων εἰς τὴν πόλιν Τρικιάλων.*

—*Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὑπ' ἀριθμ. 123430, διορίζεται πενταμελὲς Μικτὸν Συμ-*

βούλιον διὰ τὴν τέως Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπαρχίαν Κυζίκου, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πανοσιολογ. Πρωτοσυγκέλλου κ. Κυρίλλου Ψύλλα, καὶ ἄλλο διὰ τὴν τέως ἐκκλησιαστικὴν ἐπαρχίαν Προύσσης, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ αὐτοῦ, μὲ ἔδραν τὰς Ἀθήνας, ὡς καὶ ἕτερον διὰ τὴν τέως Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπαρχίαν Νικομηδείας, ὑπὸ τὴν τοῦ αὐτοῦ προεδρείαν, ἐπίσης δὲ καὶ διὰ τὴν ἐπαρχίαν Νικαίας.

—Δι' ἄλλης πράξεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ὑπ' ἀριθμ. 123427 διορίζεται πενταμελὲς Μικτὸν Συμβούλιον διὰ τὴν τέως Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπαρχίαν Περγάμου καὶ Ἀδραμυττίου, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου τῆς διαληφθείσης ἐπαρχίας Ἀλεξάνδρου, μὲ ἔδραν τὰς Ἀθήνας.

—Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν τοῦ ἁγίου Ἰακώβου ἐν τῷ ναύκω τῆς Ριζαρείου Σχολῆς περιστοιχούμενος ὑπὸ ἱερέων καὶ διακόνων. Τὴν ἀρχαίαν ταύτην λειτουργίαν παρηκολούθησαν ἱκανοὶ τῶν ἱεραρχῶν, οἱ καθηγηταὶ τῆς Θεολ. Σχολῆς, οἱ φοιτηταὶ τῆς Θεολογίας, καὶ ἱκανὸν Ἐκκλησίασμα.

—Ἐξ ἀφορμῆς δημοσιευμάτων τινῶν κατὰ τῆς Ἐπαρχίας ἐν τισὶ τῶν ἡμερησίων φύλλων τῆς Πρωτευούσης, ὡς δῆθεν προερχομένων ἐκ πάντων τῶν θρησκευτικῶν Συλλόγων τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὁ «Σύλλογος τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν», καὶ ἡ «Ἐνωσις τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανικῶν Σωματείων» προσέβησαν εἰς δήλωσιν δημοσίᾳ ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν πρὸς τὸ κατὰ τῆς Ἱεραρχίας διάβημα ἔχουσι.

—Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα, τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν, ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ τῆς 7 τρέχοντος, ἀπεφάσισε τὴν αὔξησιν τοῦ μισθοῦ τῶν Ἐφημερίων κατὰ 50%. Ὁμοίαν αὔξησιν ἀπεφάσισε καὶ διὰ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῶν ἱερῶν ναῶν, ἐφ' ὅσον ὁ μισθὸς αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 500 δραχμὰς μηνιαίως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

—Καθ' ἃ ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀλεξανδρουπόλεως, ἐν τῷ «Φάρω» τῆς πόλεως ταύτης ἐδημοσιεύθη ὑβριστικὸν ἄρθρον κατὰ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, δι' ὃ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Γερβάσιος προσέβη εἰς τὰ ἐνδεικνύμενα διαβήματα πρὸς τὴν Νομαρχίαν Ἐβρου καὶ πρὸς τὴν Γεν. Διοίκησιν Θράκης.

—Κατὰ πληροφορίας τοῦ ὁμογενοῦς τύπου Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 9 τρέχοντος, ἀνέδειξε Μητροπολίτην Λαγκαδᾶ τὸν Σεβ. Κυκλάδων κ.

Γερμανόν, Θάσου τὸν Προικονήσου κ. Γεώργιον, Σουφλίου τὸν Παραμυθίας κ. Νεόφυτον. Παραμυθίας τὸν Βελεγράδων κ. Ἰωακείμ, Νευροκοπίου τὸν Ἐπίσκοπον Μυρέων κ. Φιλόθεον, Ζίχνης τὸν Περγάμου κ. Ἀλέξανδρον καὶ Ἰκαρίας τὸν Ἰμβρου κ. Ἰωακείμ.

—Ὁ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴς τοῦ Λονδινείου «Ἐσθινοῦ Ταχυδρόμου» ἀναφέρει, ὅτι ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἀποπειρᾶται ν. ἀποσπάσῃ τὴν Ἐπαρχίαν Ρόδον ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἵνα καταστήσῃ αὐτὴν ἀνεξάρτητον. Ὁ ἀνταποκριτὴς σχολιάζων τὴν πρόθεσιν ταύτην τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως συμπεραίνει ὅτι ἡ ἀπόσπασις αὕτη τῆς ἐπαρχίας θ' ἀγάγῃ εἰς ἀποτελέσματα ἀντίθετα τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐπιδιωκομένων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἐπανήλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τοῦ εἰς Ρουμανίαν ταξιδίου αὐτοῦ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανός.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βελιγραδίου, ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ταύτην εἰδικὴ ἀποστολὴ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἣτις, μεταβάσασα εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τε τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἐπισήμων μετὰ τιμῶν μεγάλων. Ἡ Ἀποστολὴ ἐκόμισεν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Γιουγκοσλαβίας αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ Πατριάρχου, ἐπέδωκε δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τὴν βασιλισσάν τὰ διάσημα τοῦ «Μεγαλοσταύρου» τοῦ Παναγίου Τάφου. Ὁ βασιλεὺς τῆς Γιουγκοσλαβίας, ὁ Πατριάρχης καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς αὐτῆς ἐδήλωσαν εἰς τὴν Ἀποστολὴν, ὅτι ἡ Σερβία θὰ δεικνύῃ μέγα ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ τῆς ἐν γένει ἐνισχύσεως αὐτοῦ.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῃ

—Δι' Ἐγκυκλίου αὐτῆς ὑπὸ χρόν. 1 Αὐγ. ἐ. ἐ., ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, καλεῖ πάντας τοὺς ἔξω τῆς κανονικότητος ἱσταμένους Κληρικοὺς καὶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν ἐν αἷς οὗτοι ἐφημερεύουσιν ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων παροικιῶν, ὅπως, ἐντὸς 21 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς τρίτης καὶ τελευταίας προσκλήσεως, ἀποβάλλωσι προσηκόντως ἕκαστος ἐκ τῶν ἐφημερίων τὰ ἔγγραφα τῆς χειροτονίας του πρὸς τὸν οἰκεῖον Ἐπίσκοπον καὶ αἰτήσῃται κανονικὸν παρ' αὐτοῦ διορισμὸν δι' ἣν κατέχουσι ἐφημερικὴν θέσιν ἢ ἄλλην. Ἡ Σύνοδος βεβαίωσεν ὅτι πάντες θὰ γίνωσι δεκτοὶ μετὰ πατρικῆς συμπαθείας καὶ θὰ λάβωσι διορισμὸν, ἐφ' ὅσον, ἐννοεῖται, ἔχουσι καὶ ἱερωσύνην ἀκώλυτον. Ἀπειλεῖ δ' ἐν τέλει ὅτι, ἐν περιπτώσει παρακοῆς, θὰ λάβῃ τὰ ἐνδεικνύμενα ὑπὸ τῶν περιστάσεων μέτρα, ἵνα ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν καὶ τὴν παιδαρχίαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βερολίνου, ἀσθενεῖ σοβαρῶς

ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης τῆς ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησίας κ. Τύχων.

— Ἡ ἐν Κάρολιτις Ρωσικῆ Ἀρχιερατικῆ σύνοδος ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ὅτι δὲν ἀναγνωρίζει τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐν Detroit τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐπαρχιακῆς συνελεύσεως, τῆς ἀνακηρυξάσης προσωρινῶς τὴν Βορειοαμερικανικὴν ρωσικὴν ἐπαρχίαν ἀνεξάρτητον, ὑπὸ πρόεδρον τὸν Μητροπολίτην Πλάτονα.

— Ἐξ ἀφορμῆς δημοσιευμάτων τινος τοῦ ἐπισήμου ὄργανου τῆς ἀρχιερατικῆς ταύτης συνόδου, καθ' ὃ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀπήτησε δῆθεν παρὰ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ρωσικοῦ κλήρου τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὑπὸ τὸν Εὐδόκιμον συνόδου ἐν Μόσχᾳ ἐπὶ ποινῇ ἀργίας ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας, ὁ πρωθιερεὺς τῆς ἐνταῦθα ρωσικῆς Ἐκκλησίας δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν Μακαριώτατον διαψεύδει πάντα ταῦτα ὡς ἀντικρυσ ἀντιστρατευόμενα πρὸς τὴν ἀλήθειαν, διότι καὶ ἱερούργησεν ὁ Μακαριώτατος ἐν τῷ ρωσικῷ ναῷ, καὶ τοῦ Πατριάρχου Μόσχας Τύχωνος ἐμνημόνευσε πάντοτε μετ' εὐμενείας εὐλογεῖ τὴν λειτουργίαν τοῦ ρωσικοῦ ναοῦ καὶ μετ' εὐνοίας διάκειται πρὸς τὸν κλήρον του. Διάψυξιν διεβίβασεν ὁ ἐν λόγῳ πρωθιερεὺς καὶ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ τῆς ρωσικῆς Ἀρχιερατικῆς Συνόδου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, μεταξὺ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πολωνικῆς Πρεσβείας διεξάγονται συνεννοήσεις σχετικῶς πρὸς τὴν θέσιν τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

— Διὰ κοινῆς αὐτῶν ἐπιστολῆς πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Ἐδουάρδον Ἑρριώ, οἱ Γάλλοι Καρδινάλιοι, ποιούμενοι ἔκκλησιν πρὸς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ περινοίαν, ἐξαιτοῦνται ὅπως μὴ ἐφαρμοσθῶσιν οἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν Ἀγίαν Ἐδραν προγραμματικαὶ ἀνακοινώσεις αὐτοῦ, καθ' ἃς θὰ κατηγορεῖτο ἢ παρὰ τῷ Βατικανῷ Γαλλικῆ Πρεσβεία, θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἢ εἰσαγωγή τῶν οὕτω καλουμένων «λαϊκῶν» νόμων εἰς τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λωρραίνην καὶ θὰ ἐφηρμοζόντο αὐστηρῶς οἱ κατὰ τῶν θρησκευτικῶν τινῶν ὁργανώσεων (Congregations) κείμενοι Γαλλικοὶ νόμοι. Ἐν τέλει τῆς ἐπιστολῆς αὐτῶν, οἱ Καρδινάλιοι ὑπενθυμίζουσιν εἰς τὸν Γάλλον Πρωθυπουργὸν τοὺς λόγους οὓς εἶπε τῇ 5 Σεπτεμβρίου ἐν Γενεύῃ ἐν τινι τῶν συνεδριάσεων τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν: «Νὰ κτυπήσωμεν

τὸν πόλεμον ὑπὸ πάσας αὐτοῦ τὰς μορφάς, νὰ κηρύξωμεν τὴν ἔνωσιν, νὰ κηρύξωμεν τὴν ἐλευθερίαν, ἰδοὺ τὸ πρόγραμμά μας». Καὶ ἐπάγονται οἱ Καρδινάλιοι: «Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ ἡμέτερον πρόγραμμα. Ἀπόστολοι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης, δὲν γνωρίζομεν τὸ μῖσος. Δὲν ζητοῦμεν τὸν πόλεμον. Ἄν οὗτος θὰ μᾶς ἐπεβάλλετο, μετὰ λύπης θὰ ὑφιστάμεθα αὐτόν, ἀλλ' οὐχὶ ἄνευ ἀντιστάσεως, ὑποχρεωμένοι ὄντες, ἀπὸ συνειδήσεως, νὰ διεκδικήσωμεν ὑπὲρ τῶν καθολικῶν ἱερέων, μοναστῶν καὶ πιστῶν, τὸ δικαίωμα τοῦ ζῆν ἐν ἀσφαλείᾳ ἐν τῷ ἐμπραγματῶ σεβασμῷ τῆς πίστεώς των καὶ τῇ ἀπολαύσει πασῶν τῶν θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν».

— Δι' ἀπαντητικῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τοὺς Γάλλους Καρδινάλιους, ὁ κ. Ἑρριώ διαβεβαιοῖ ὅτι ἢ ὑπ' αὐτὸν Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας διατηρεῖ ἀπόλυτον σεβασμὸν πρὸς τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις, ἐγγυᾶται δὲ καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς λατρείας ἐξάσκησιν. Ἐννοεῖ ὅμως ὡς ἐλευθερίαν τὸν σεβασμὸν πασῶν τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων ἐν τῷ γενικῷ πλαισίῳ τῶν νόμων. Ἐπὶ τῆς τοιαύτης δὲ ἐλευθερίας στηρίζει τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀδελφωσύνην, περὶ ὧν οἱ Καρδινάλιοι ἐποιήσαντο ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτῶν λόγον, ὅτι κινδυνεύουσιν ἐκ τῆς ἀντιθρησκευτικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ πρὸς τοὺς Καρδινάλιους ἀπάντησις τονίζει ὅτι εἶναι μὲν ἢ Κυβέρνησις ἀποφασισμένη νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ δίκαια τῆς ἀτομικῆς συνειδήσεως, εἶναι ὅμως καὶ ἐπιφορτισμένη νὰ ὑπερασπίξῃ τὰ δίκαια τοῦ Κράτους. «Πιστεύομεν, λέγει, εἰς τὴν ἀναγκαῖότητα τῆς διακρίσεως τοῦ πνευματικοῦ ἀπὸ τοῦ κοσμικοῦ. Ἐὰν δὲν ἐπιτρέπωμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς νὰ ἐπαμβαινῶμεν εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν συνειδήσεων, δὲν παραδεχόμεθα ὅμως ἐπίσης, ἵνα τὰ συμφέροντα, ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ, τοῦ Γαλλικοῦ Λαοῦ προασπίζονται ἐν ὀνόματι ἄλλης ἐξουσίας παρὰ τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας». Μετὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ σημεῖα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν Ἀλσατίαν καὶ τὴν Λωρραίνην καὶ τὰς θρησκευτικὰς Ὁργανώσεις ὁ κ. Ἑρριώ κατακλείει τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ λέγων: «Ὑπολαμβάνομεν ὅτι τὸ καλύτερον μέσον νὰ ἀποφεύγωμεν τὰς συγκρούσεις, αἵτινες τόσον συχνὰ ἐτάραξαν τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν, ἢ νὰ ἀντιμετωπιζώμεν αὐτάς, ὁσάκις καὶ πάλιν παρουσιάζονται, εἶναι νὰ χωρίζωμεν ἐπιμελῶς τὰ ἀπαράγρητα δίκαια τῆς συνειδήσεως καὶ τὰ ἀναπαλλοτρίωτα δίκαια τοῦ Κράτους».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ πληροφορίας Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, ὁ Ἄγ-

γλος κληρικός κ. Κήν προσελήφθη ὡς βοηθὸς Ἐπίσκοπος τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ Λατίνου Πατριάρχου. Ἡ πράξις αὕτη κρίνεται ὡς ἀπόδειξις βελτιώσεως τῶν μέχρι τοῦδε οὐχὶ εὐαρέστων σχέσεων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ Ἀγγλικῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ Βατικανοῦ.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπετρέπη τὸ ἀνοίγμα τῶν Καθολικῶν Σχολῶν ὑπὸ τοῦς ἐξῆς ὄρους: αἱ σχολαὶ θὰ διαιρεθῶσιν εἰς καθαρῶς θρησκευτικὰς καὶ εἰς μικτὰς. Εἰς τὰς πρώτας, ἐν αἷς θὰ φοιτῶσι μόνον μαθηταὶ τοῦ Ἀυτικοῦ δόγματος, θὰ ἐπιτρέπηται πλήρης ἐλευθερία ἐνεργείας, Εἰς τὰς μικτὰς θὰ φοιτῶσι μαθηταὶ παντὸς δόγματος καὶ θρησκείας. Ἐν αὐταῖς θὰ ὑπάρχῃ ναύσκος καὶ ἰδιαιτέρα τάξις, εἰς ἣν θὰ διδάσκηται ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία μόνον εἰς τοὺς καθολικοὺς μαθητὰς. Εἰς τὰς μικτὰς σχολὰς ἐπιτρέπεται νὰ τοποθετοῦνται σταυροὶ μόνον ἐπὶ τῆς προσόψεως τοῦ κυρίου, ἵνα δεικνύηται ὁ θρησκευτικὸς αὐτοῦ χαρακτήρ.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ρώμης, κατ' ἐντολήν τοῦ Πάπα, πρὸ τῆς θύρας ὄλων τῶν ναῶν ἴστανται καλογραφαὶ καὶ προσφέρουσι περιχειρίδας εἰς τὰς μετὰ γυμνῶν βραχιόνων προσερχομένας πρὸς ἐκκλησιασμὸν κυρίας. Εἰς τὰς ἀρνούμενας νὰ συμμορφωθῶσιν ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς τὸν ναόν.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀνεκαλύφθησαν κατὰ τὰς ἐν Γιάλοβα Μικρᾶς Ἀσίας ἐνεργουμέναις ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ καθηγητοῦ Φράνσις Κέλση ἀνασκαφαὶ τὰ θεμέλια μεγάλου χριστιανικοῦ ναοῦ, μήκους ἄνω τῶν διακοσίων ποδῶν. Κατὰ τὰς πρώτας τῶν ἀρχαιολόγων ὑποθέσεις, πιστεύεται ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ναὸς ἰδρύθη παρὰ μαθητοῦ τινος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη

Προκηρτῆται ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 2αν Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν ἡ ἐκποίησις 1) ἐκτάσεως 2800 τ. μ. ἐν Κεφαλαρίῳ τῆς Κηφισιάς 2) ἐκτάσεως 40 περίπου στρεμμάτων εἰς τὰς ὑπαρξίας τοῦ ὄρους Πεντελικοῦ 3) ἐκτάσεως 20 στρεμμάτων ἀνωθεν Κεφαλαρίου τῆς Κηφισιάς 4) ἐκτάσεως πέντε στρεμμάτων ἀγροῦ ἐν θέσει Τρύπιο Λιθάρι καὶ παρὰ τὸ ἀεροδρόμιον, 5) μικροῦ οἰκοπέδου ἐν Ἀμαρουσίῳ καὶ 6) τῶν ὑπολειφθέντων οἰκοπέδων ἐν Κεφαλαρίῳ τῆς Κηφισιάς, τῆς Ἱ. Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως αὐτοῦ.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἀρχιμ. Ἰωάνης Χρύσης

« Νικόλαος Γεωργιάδης

« Παρθένιος Ροδόπουλος

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Φεναῶ Ἱερᾶς Μονῆς «Ὁ Ἅγιος Γεώργιος» Διακηρτῆται ὅτι τὴν 9ην Νοβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2αν—3ην μετὰ μεσημβρίας, ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως εἴκοσι κοπάριζοι: ἐν θέσει Παλιομονάστηρον, ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τοῦ χωρίου Γκούρας καὶ ἐνώπιον τοῦ Σ]φρου Φεναοῦ Ἐδάγ. Φόδια ἢ τοῦ νομίμου ἀνκλήρωτοῦ αὐτοῦ, κατὰ τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως ἡμῶν. Ὡς πρώτη προσφορά δρίζομεν δραχ. 400. Μονὴ Φεναοῦ τῇ 14 Σεβρίου 1924 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Παρθένιος Σταματόπουλος, Ἐδδῆμιος Ράπτης, Γεννάδιος Πίττας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κλεισιῶν διακηρτῆται ὅτι τὴν 9ην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, ἡμέραν Κυριακὴν πρὶ ὥραν 10ην π.μ., ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία μονοστοῦς μισθώσεως τοῦ δικαιώματος ῥητινοσολογῆς ὡς καὶ τῆς συλλογῆς τοῦ ἐλαιοκάρπου τῶν ἐλαιοδένδρων, ἐνὸς τμήματος τοῦ κτήματος τῆς Μονῆς «Σκαραμαγκᾶ». Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Α. Διακοπούλου ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν. Πληροφορίαι παρέχονται ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς, (ὁδὸς Βορέου 4), ἐνθα εἶναι κατατεθειμένοι καὶ οἱ ὄροι τῆς διακηρύξεως. Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1924. Ὁ Ἡγούμενος Κ. Λαζάρου.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Δομβραίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς Μακαριωτίσης προκηρτῆται ὅτι ἐκτίθησιν εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, πρὸς ἐκποίησιν, τὸ εἰς θέσιν Χάρμαινα Μαζίου ὕδραυλικὸν κατάστημα ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Κεφαλάρι» ἐνεργηθησομένην ἐν Δομβραίνῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Θίσθης τὴν 2αν Νοεμβρίου 1924, ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ ὥρας 9—11 π. μ. Ὡς πρώτη προσφορά δρίζεται πρὸς δραχ. 38,200. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Δωρόθεος Μολωνᾶς Γερμ. Γεωργιάδης.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”	
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	} ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 30—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 30
	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 3
	ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΙΑ
	† ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΩΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ
	† ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ
	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
	ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
	Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
	Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθῆναι
	Τύποις “Φοίνικος,” Σταδίου 38, Ἀθῆναι